

**UPPSALA
UNIVERSITET**

Coco Norén, professor

Dekan för Språkvetenskapliga
fakulteten

Uppsala universitet
Institutionen för moderna språk
Box 636
752 63 Uppsala

coco.noren@moderna.uu.se

+46 (0)70 425 96 96

2016-02-11

Gerd Haverling

Kopia:

Personalavdelningen

Institutionen för lingvistik och filologi

**Skriftlig bekräftelse på muntlig erinran lämnad till Gerd
Haverling den 26 januari 2016**

Ett möte genomfördes den 26 januari 2016 med anledning av Gerd Haverlings agerande under höstterminen 2015. Vid mötet deltog Coco Norén, dekan, Gerd Haverling, professor i latin, och Greta Hogstad, personalspecialist.

Coco Norén gick igenom det skriftliga arbetsgivarbeslutet från den 18 juni 2013 angående förväntat framtida agerande från Gerd Haverlings sida, enligt följande.

Gerd Haverling ska

- aktivt arbeta för ett gott samarbetsklimat och inte agera på ett sätt som kan skada enskilda eller institutionen som helhet
- inte involvera sig i administrativa frågor utöver de ramar som ges av det kollegiala styret
- framföra synpunkter eller kritik på ett konstruktivt sätt genom samtal med den det gäller och vid behov med stöd av tredje part
- ta aktiv del i institutionens dagliga arbete och vid behov av frånvaro meddela detta
- fullfölja den planering som överenskommit mellan henne och prefekten.

Coco Norén konstaterade att Gerd Haverling under hösten och vintern 2015/2016 åter åsidosatt sina åligganden i anställningen. Gerd Haverling har i skrivelser och e-postmeddelanden uttryckt sig på ett otrevligt och kränkande sätt, bland annat genom att misstänkliggöra en anställd genom att påstå att denna har gjort sig skyldig till brott. Hon har formulerat sig på ett uttrycksätt som inte får förekomma på en arbetsplats och som är helt

oacceptabla. Hennes skrivelser leder till upplevda kränkningar hos andra och skapar konflikter och samarbetsproblem.

Dekan visar också att Gerd V.M. Haverling involverar sig i frågor utanför sitt ansvarsområde som överskrider det kollegiala styret. Hon har framfört sina åsikter genom ett stort antal e-postmeddelande som ställts till en rad personer utanför de beslutsprocesser och organ som styr verksamheten. Gerd V.M. Haverling måste acceptera arbetsledningen och de kollegiala organens arbete och beslut.

Coco Norén framförde att hon ser mycket allvarligt på hur Gerd Haverling har uttryckt sig, särskilt då det inte är första gången som Gerd Haverling åsidosätter sina skyldigheter i anställningen. Detta samtal är därmed en muntlig erinran om att Gerd Haverling ska respektera de regler som gäller på arbetsplatsen. För det fall Gerd Haverling framöver åsidosätter sina åligganden i anställningen, kan fråga om skiljande från anställningen av personliga skäl aktualiseras.

Coco Norén
Dekan

Bilagor:

Exempel på korrespondens från Gerd Haverling, 2015-2016

Uppsala universitets Arbetsgivarbeslut från 18 juni 2013

Gerd Haverling: En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska, 25 oktober 2015

Gerd haverlings: Om höstens händelser, 25 januari 2016

Bilaga**Exempel på korrespondens från Gerd Haverling, 2015-2016****2015-10-15****Från:** Gerd V.M. Haverling**Skickat:** den 15 oktober 2015 23:04**Till:** Mats Eskhult; Beáta Megyesi; Ingela Nilsson; Dimitrios Iordanoglou; Joakim Nivre; Jörg Tiedemann; Mats Dahllöf; Christer Henriksén; Heinz Werner Wessler; Christiane Schaefer; Carina Jahani; Forogh Hashabeiky; EvaCsato Csato; Birsal Karakoç; Gail Ramsay; Anette Månsson; Michael Dunn; Anju Saxena; Ute Bohnacker; Pétur Helgason; Lena Rydholm; Joakim Enwall; Anna Lindström**Ämne:** SV: Antagningsförslag doktorand i grekiska

Hej!

Jag ser dessvärre - till skillnad från dem som har yttrat sig hittills i den här saken - ett problem med det här utlåtandet. Det handlar inte så mycket om genomförandet av själva forskarutbildningen som sådan - utan snarare om vad som är lämpligt för ämnet grekiska och för unga blivande forskare inom detta ämne.

I utlåtandet nämns inte alls i vilken utsträckning de olika kandidaterna har några förkunskaper i det andra klassiska språket, alltså i mitt eget ämne latin. En hastig granskning ger dock vid handen att i varje fall några har examina i "klassisk filologi" eller "classics" (vilket implicerar studier i båda språken) och jag råkar veta att en av de båda kandidaterna från Uppsala, Österdahl, har full grundutbildning i latin i bagaget (och goda kunskaper - han var en mycket duktig student).

Det är sannolikt att de övriga utländska kandidaterna med examina i grekiska och bysantinologi har en hel del latin i bagaget - sådant brukar ofta krävas vid utländska universitet. I Århus, där jag var lektor under några år i början av 2000-talet, krävde vi t.ex. full propedeutisk kurs motsvarande 30 hp - och alltså uppsaliensisk A-kurs i latin respektive grekiska - av den som ville läsa full grundutbildningskurs motsvarande 90 hp i grekiska respektive latin: så viktigt är det alltså att ha kunskaper även i det andra språket att man där kräver detta även på grundnivå.

Mot den bakgrunden tycker jag att det är minst sagt bedrövligt - för att inte säga direkt ansvarslost! - att man ibland inte ens kräver ens 30 hp i det andra språket för antagning till forskarutbildningen i vårt land!

Den nu förespråkade kandidaten, Sixtensson, har dessvärre enligt vad Christer efter förfrågan meddelat mig bara genomgått latinets introduktionskurs

motsvarande halv A-kurs och 15 hp. Jag frågade eftersom jag aldrig har sett honom i min undervisning på senare A-, B-, C- eller D-nivå.

Så lite kunskaper i det andra klassiska språket (oavsett om man nu är grecist eller latinist) kommer man inte långt med - visst kan man tänkas skriva en hyfsad avhandling, men ens möjligheter att utvecklas inom ämnet och ta itu med olika slags forskningsuppgifter begränsas i högst betänklig grad. Av det här skälet ändrade jag häromåret latinets förkunskapskrav i grekiska till att i varje fall omfatta en full A-kurs - men samtidigt är det så att jag i själva verket rekommenderar betydligt mer och jag gör det fullständigt klart att jag beaktar hur goda kunskaper olika kandidater har i grekiska när jag bedömer deras lämplighet för forskarutbildningen i latin.

För några veckor sedan lade en mycket lovande ung man fram en fin magisteruppsats i latin i Uppsala - eftersom han är så uppenbart begåvad för vår typ av studier och för en eventuell framtida akademisk karriär frågade jag honom om han hade funderat på att söka sig till forskarutbildningen i latin. Det hade han och det ville han, men inte nu omedelbart eftersom han hade andra planer för det här läsåret och dessutom fortfarande inte hade läst grekiska. Jag sade då till honom att han borde skaffa sig bättre förkunskaper i grekiska än vad minimikraven i Uppsala och annorstädes stipulerar - av mig rekommenderad minimidos är 90 hp snarare än bara 30 (och där tycker jag förresten att det vore bra om grecisterna kunde ställa upp med en variant av C-kursen där man läser text i stället för att skriva uppsats för 15 hp - vi kanske bör talas vid om det när jag kommer hem igen).

Risken är förstås att han i så fall blir så förtjust i grekiskan att han går förlorad för oss ... - Men om han nu fortsätter i mitt ämne är det trots allt bättre om han har en gedigen bakgrund för fortsatt aktivitet inom vårt ämne - och jag ser det som min moraliska skyldighet att upplysa honom om vad det är som då gäller.

Det där handlar, som sagt, om att man har ett större spektrum av potentiella forskningsuppgifter att ta itu med om man någorlunda väl kan hantera texter på båda språken (och då handlar det inte alls bara om forskning som berör det antika eller senantika materialet utan även om viktiga delar av det medeltida och tidigmoderna). Och det handlar om vad som på sikt är bra för våra ämnen - latin och grekiska - vid de svenska universiteten.

Men det handlar också - och kanske framför allt - om våra unga doktorers möjligheter till fortsatt karriär. För den grecist eller latinist som stannar i Sverige är det kanske inte nödvändigtvis inte ett problem att ha otillräckliga kunskaper i det andra språket (dessvärre!), men möjligheterna till framgång på en internationell arbetsmarknad begränsas MYCKET starkt. Ofta krävs faktiskt någon form av klassisk-filologisk grundkompetens - och det har i det här aktuella fallet t.ex. Österdahl men däremot inte Sixtensson.

Kort sagt - om vår omsorg bara handlar om genomströmningen på forskarutbildningen på vår institution (så som Mats E skriver nedan) kanske det inte är något problem med att ge Sixtensson en doktorandtjänst på det här stadiet. Men om man även tar i beaktande vad som är bra för en ung person med hans forskningsintressen och eventuella aspirationer på en framtid inom ämnet - tja, i så fall skulle jag för min del hellre uppmana honom att lära sig lite mer latin och bli en lite mer fullfjädrad klassisk filolog eftersom det trots allt kan vara till nytta även för den forskningsuppgift som han har valt för sin avhandling.

Jag har funderat en del på om jag verkligen skulle våga säga vad jag tycker i den här saken - man vill ju inte drabbas av otrevliga och osakliga beskyllningar av olika slag - men om det här med att vi skall uttala oss i sådana här ärenden verkligen skall ha någon sorts mening måste det trots allt vara så att vi bör ges tillfälle att ge uttryck för vad vi verkligen tycker, eller hur?!?

Mot den här bakgrunden finner jag det kort sagt lämpligare att anta Österdahl till doktorandutbildningen i grekiska nu - och uppmana Sixtensson att återkomma om ungefär ett år när han har förbättrat sina kunskaper i latin, eftersom detta skulle vara bättre för honom själv på lite längre sikt.

Men om vi nu skall låta bli att ta hänsyn till sådana aspekter och bara se till genomströmningen på forskarutbildningen vid vår institution - tja, då kan det förstås kvitta.

Kort sagt: har vi den sortens moraliskt och långsiktigt ansvar eller har vi det inte? - Jag tycker att vi borde ha det.

Bästa hälsningar från All Souls College i Oxford!

Gerd

2015-11-03

From: "Gerd V.M. Haverling" <gerd.haverling@lingfil.uu.se>
 Subject: SV: prefektfrågan
 Date: 3 Nov 2015 13:47:57 CET
 To: Beáta Megyesi <Beata.Megyesi@lingfil.uu.se>, Mats Dahllöf <Mats.Dahllof@lingfil.uu.se>, Mats Eskhult <Mats.Eskhult@lingfil.uu.se>, Joakim Nivre <joakim.nivre@lingfil.uu.se>, Ute Bohnacker <ute.bohnacker@lingfil.uu.se>, Lena Rydholm <lena.rydholm@lingfil.uu.se>, Christiane Schaefer <Christiane.Schaefer@lingfil.uu.se>, Ingela Nilsson <Ingela.Nilsson@lingfil.uu.se>, Johan Heldt <Johan.Heldt@lingfil.uu.se>, Georg Sundelin <georg.sundelin@lingfil.uu.se>, David Westberg <david.westberg@lingfil.uu.se>, Vera Wilhelmsen <vera.wilhelmsen@lingfil.uu.se>, Anette Månsson <anette.mansson@lingfil.uu.se>, Carina Jahani <Carina.Jahani@lingfil.uu.se>,

Helena Löthman <helena.lothman@lingfil.uu.se>, "Aliaksakal@live.se"
<Aliaksakal@live.se>, "gustavjonasson@gmail.com"
<gustavjonasson@gmail.com>, Alexander Nilsson
<alexander.nilsson@lingfil.uu.se>
Cc: Christer Henriksén <Christer.Henriksen@lingfil.uu.se>, Niklas Edenmyr
<Niklas.Edenmyr@lingfil.uu.se>, Gail Ramsay <Gail.Ramsay@lingfil.uu.se>,
Inga-Lill Holmberg <Ingalill.Holmberg@lingfil.uu.se>, Jakob Andersson
<jakob.andersson@lingfil.uu.se>

Kära kolleger!

För att vi skall slippa misstänka att arbetsgruppen inte har skött sin uppgift på rätt sätt och för att vi skall kunna vara någorlunda förvissade om att alla verkligen får tillfälle att lämna sina synpunkter på hur vi skall styras finns egentligen bara en enda lösning:

Arbetsgruppens uppgift skall begränsas till att ta reda på vilka som är villiga att åta sig uppdrag. Sedan får vi alla meddela våra åsikter om dessa kandidater genom en omröstning med sedvanlig valhemlighet.

Då slipper vi vara oroliga för att felrapportering kan ha uppstått - eller för att någon inte vågat yppa sin uppfattning pga av bristande tilltro till någon i arbetsgruppen.

Det finns dessvärre sådan brist på tilltro. En av våra duktigaste kolleger sade för nu rätt länge sedan att hen tyckte att det intrigerades mycket hos oss - jag vet inte vad som då åsyftades, men jag har sedan själv sett ett och annat som jag definitivt inte tycker går an. Samma kollega uttryckte tidigare i år farhågor för att den här processen att ta fram ny ledning inte skulle gå rätt till.

Det här är ett konstruktivt förslag för att lösa det mycket allvarliga förtroendeproblemet.

Beträffande de förslag till valsedlar som härmed översändes så är det förslag. Jag sade till den person från arbetsgruppen som talade med mig att jag möjligen kunde ställa upp som kandidat till posten som biträdande eller ställföreträdande prefekt - i förslaget har jag i stället satt upp min kollega (utan att fråga honom - eller för den delen Carina).

Jag drar tillbaka min kandidatur eftersom jag förstås är medveten om att jag är kontroversiell på vissa håll genom att så öppet kritisera sådant som jag uppfattar som direkta missförhållanden. Det vi nu behöver är en ledning som förmår åter skapa någon form av förtroende mellan de olika medarbetarna på vår institution.

Bästa hälsningar!

Gerd

2015-11-19

Hej Coco!

Jag hade egentligen tänkt skicka detta inte bara till dig utan även till den juridiska avdelningen och till personalavdelningen, men jag har bestämt mig för att nu först skicka det bara till dig.

Överst i det här långa mejlet finner du de rader som jag hade tänkt skicka till er alla. Därefter kommer det mejl som jag skickade till institutionsstyrelsen och i vilket jag förklarar varför jag motsätter mig ett omval av denna prefekt – och efter det kommer en länk till den artikel i *Universitetsläraren*, som Per-Olof Eliasson skrev om det konsekventa missbruket av LAS vid svenska universitet. I Eliassons artikel finns dessutom länkar till flera andra skrivelser om detta – bl.a. till en artikel i GU-journalen av prof. em. i vetenskapsteori Helge Malmgren, i vilken denne skriver att han har anmält ett antal flagranti sådana fall till universitetsdirektören i Göteborg.

Jag har varit i kontakt med både Eliasson och Malmgren och vi är överens om att man måste komma till rätta med detta skadliga missbruk på nationell nivå. Det vore förstås en fördel för vår fakultet och för vårt universitet om man av egen kraft kunde börja ta tag i den här typen av missbruk – och inte till sist bli tvingad till det utifrån.

Lika lite som Malmgren är jag egentligen i första hand intresserad av att sätta folk bakom lås och bom – men jag vill ha en mer öppen diskussion om och en genomlysning av hur makt hanteras vid universiteten och jag vill se ett slut på detta att man överser med uppenbart maktmissbruk.

Bästa hälsningar!

Gerd

.....
Bästa Coco, bästa juridisk avdelning och bästa personalavdelning!

I torsdags (12/11 2015) fick jag veta att prefekten på min institution ville tala med mig – det var något som inte kunde skrivas i ett mejl utan som skulle sägas muntligt. Strax före ett seminarium som jag skulle leda på torsdagseftermiddagen (jag har ju gjort ett kort besök i Uppsala de senaste dagarna och befinner mig i övrigt i Oxford den här terminen) kom hon så till mig.

Hon berättade då att hon hade vidarebefordrat mina mejl till er och när jag då sade att också jag då måste höra av mig till er för att lägga fram min syn på saken, svarade hon att ni nog skulle göra det och hon antydde att jag kunde räkna med obehagliga efterräkningar.

Jag påpekade då att hon ju faktiskt har begått ett allvarligt tjänstefel och att detta i sin tur innebär att det program i klassiska studier som vi startade för en del år sedan inte längre kan fungera som det är tänkt och att jag därför vill upplösa det – men det ville hon inte höra på. Hennes hantering av lektoratet hade ingenting

med saken att göra menade hon – medan jag förstås hävdar att just det är kärnan i problemet.

Jag fick heller inte beskylla henne för att uppträda hotfullt – om jag gjorde det igen skulle hon polisanmäla mig. Hon hade nämligen fått det rådet av någon person på den juridiska avdelningen.

På det svarade jag att hon ju faktiskt hade uppträtt mycket olämpligt mot mig när hon använde personalavdelningen för att gå till våldsamt anfall mot min person – den behandlingen av min person var helt orimlig, men prefekten tyckte att det räckte att jag fick ha med mig en fackrepresentant under dessa mobbingmöten.

Prefekten var dessutom mycket upprörd över att jag hade skrivit ett mejl till institutionsstyrelsen och argumenterat för att man inte skulle låta henne fortsätta som prefekt – särskilt illa var det att även studentrepresentanterna hade fått mejlet. På det svarade jag att jag verkligen tycker att hon är en mycket olämplig chef och att jag ville lägga fram mina argument för att inte låta henne fortsätta som prefekt: de misstag hon har begått är helt enkelt alldeles för allvarliga. Om man framför sådana åsikter på ett möte eller skriver om det i ett mejl spelar inte någon större roll och i det här fallet hade jag inget val, eftersom jag befann mig i Oxford.

Jag fick då veta att hon är min chef vare sig jag vill det eller ej och att jag inte skall ägna min forskningstid i Oxford åt att diskutera grekiska kursplaner.

Jag svarade att där nu finns ett problem som jag måste lyfta fram – om jag inte gör det gör jag inte mitt jobb som professor.

Jag fick då veta att jag bara är missnöjd med att det inte blev som jag ville med lektoratet – vilket hon uppenbarligen är själv.

När hon gick påstod hon att jag var hysterisk – vilket jag nog vill mena att jag mot bakgrund av omständigheterna knappast kan sägas ha varit.

Det här ville hon alltså framföra muntligt. Jag tycker att den kommunikation som man har på en arbetsplats skall vara sådan att man skall kunna stå för den – oavsett form.

Om nu någon på juridisk avdelning verkligen gett henne rådet att polisanmäla mig, måste vederbörande ha fått en väldigt snedvriden och ofullständig beskrivning av vad min dispyt med den här prefekten handlar om. Det skulle förvåna mig mycket om man efter en ordentlig granskning av samtliga fakta skulle kunna komma fram till att det är jag som är brottslingen i det här fallet.

Tillsammans med det mejl, som jag skrev till institutionsstyrelsen, och länken till Eliassons artikel, som jag däri refererar till angående det utbredda ofoget att missbruka LAS vid svenska universitet (i vilken det dessutom finns en länk till en artikel i GU-journalen om att man ibland hänvisar till LAS när man anställer folk trots att det egentligen inte föreligger skäl att tillämpa den lagstiftningen), översänder jag nu även min diskussion om kursplanerna i grekiska vid svenska universitet samt en redogörelse för de viktigaste punkterna i min oenighet med prefekten, nämligen hanteringen av tjänster i grekiska, uppträdandet mot mig efter att jag bl.a. kritiserat hennes ”rekrytering” till lektoratet, mina åsikter om prefektvalet och om klassikerprogrammet och dess nuvarande kris.

Jag måste dessvärre pådyvla er alla dessa redogörelser, för att ni skall kunna förstå vad det är som åsyftas i de mejl som enligt prefekten skulle vara så ytterst graverande för mig. Om man har den bakgrundsinformation som blir bilden betydligt mer komplex – och sannolikt blir det inte heller så lätt att då säga att det är jag som skall polisanmälas.

Jag har förstått att en prefekt skall skapa goda villkor för medarbetarnas arbete. Jag tycker att den här prefekten har misslyckats mycket grundligt med detta under sina 7 år på posten. Därför bör nu någon annan ta över – och om det inte finns någon hos oss som kan ta över helt och hållet redan nu bör någon utifrån komma in och hjälpa den person som utsetts till biträdande prefekt att komma in i jobbet så att han efter en viss tid kan axla hela ansvaret på egen hand. Jag är övertygad om att det inom vårt universitet finns någon klok person med sådan erfarenhet som kan hjälpa till med detta.

Den situation som vi har haft de senaste åren är nämligen helt ovärdig.

Bästa hälsningar!

Gerd Haverling

From: Gerd V.M. Haverling
Sent: Sunday, November 01, 2015 9:14 PM
To: Beáta Megyesi; Mats Dahllöf; Mats Eskhult; Joakim Nivre; Ute Bohnacker; Lena Rydholm; Christiane Schaefer; Ingela Nilsson; Johan Heldt; Georg Sundelin; David Westberg; Vera Wilhelmsen; Anette Månsson; Carina Jahani; Helena Löthman; 'Aliaksakal@live.se'; 'gustavjonasson@gmail.com'; Alexander Nilsson
Cc: Gerd V.M. Haverling; Christer Henriksén; Niklas Edenmyr; Gail Ramsay; Inga-Lill Holmberg; Jakob Andersson
Subject: prefektfrågan

Kära kolleger!

Eftersom jag befinner mig i Oxford vid tidpunkten för institutionsstyrelsens viktiga möte den 6 november, måste jag meddela mina synpunkter i den här formen. Synpunkterna gäller endast en av de frågor som ni skall behandla, eftersom det endast är i det fallet som jag har tagit del av underlaget – nämligen den viktigaste frågan, förslaget till ny ledningsgrupp.

Beträffande förslaget att välja Jakob Andersson och Helena Löthman till biträdande prefekt respektive studierektor för grundutbildningen har jag inga invändningar alls och det har jag heller inte beträffande förslaget till viss omfördelning av rollerna inom ledningsgruppen. – *Däremot* finner jag det synnerligen olämpligt att *än en gång* välja Beata Megyesi till prefekt!

Jag skall strax motivera varför jag så starkt ogillar förslaget till ny – eller snarare nygammal – prefekt och varför jag måste ifrågasätta det sätt som det förslaget har tagits fram på. Men innan jag gör det vill jag passa på att säga att jag är mycket medveten om att den nuvarande prefektens sätt att styra institutionen *i vissa avseenden* har varit mycket gott (t.ex. när det gäller ekonomin). Jag menar dock att där även har funnits en del mycket allvarliga problem med hennes sätt att hantera makten och dessutom att det rent allmänt är synnerligen olämpligt om en och samma person sitter för länge på posten som prefekt.

Precis som förra gången det begav sig måste jag dessvärre bestämt invända mot att vi inte har haft en öppen och ärlig diskussion om vilka vi vill ha som våra ledare och mot att medarbetarnas synpunkter inte har inhämtats på ett korrekt sätt!

När Johan på min begäran skickade mig den korta rapporten, nämnde han att andra kandidater skulle ha förekommit i diskussionerna och att dessa inte skulle ha samma stöd som de tre personer som gruppen valt att föreslå: problemet med det är att man inte har fått veta *vilka* dessa andra kandidater är – och att vi inte alla har haft möjlighet att uttala oss om hur vi ser på dem och huruvida vi finner dem bättre eller sämre än de kandidater som gruppen har valt att föra fram; och vi vet inte heller om de personer som nu sägs stödja den nuvarande prefektens återval verkligen skulle ha gjort det om de hade blivit informerade om de mer tveksamma inslagen i hennes maktutövning.

Av rapporten framgår att man har talat med *vissa* medarbetare en andra gång – men *varför* i hela fridens namn har man inte talat med oss alla och *på vilka kriterier* har man valt ut dem som man talade med en andra gång?!? – (Jfr. den

skandalöst kryptiska formuleringen ”efter ytterligare beredning och några fördjupade medarbetardiskussioner”!)

Jag har vid två tillfällen försökt få kontakt med medlemmar i arbetsgruppen för att få veta vilka alternativ som diskuterades i hopp om att få ge mina synpunkter på dessa – men inte fått svar. – Om inte alla får tillfälle att lämna synpunkter på de alternativ som finns har det här "valet" naturligtvis ingen som helst trovärdighet!

Även om man inte vill ha en helt öppen diskussion om detta (vilket jag i och för sig tycker att man borde kunna ha), borde väl ändå *samtliga* medarbetare beredas tillfälle att yttra sig om de alternativ som faktiskt finns? D.v.s. borde man inte i så fall tala *minst två gånger* med varje medarbetare – först för en preliminär sondering och sedan för att fråga vad vederbörande tycker om de möjligheter som finns? – Eller borde vi inte ännu hellre få rösta om saken i val med sedvanlig valhemlighet?

Dessutom – genom smusslandet och hemlighetsmakeriet kan vi andra faktiskt inte veta om arbetsgruppens beskrivning av stämningen bland medarbetarna är korrekt ens med utgångspunkt från det otillräckliga underlag som man har besvärat sig med att hämta in! En av de få saker som jag fick veta under det enda samtal som man hade med mig var att många hade sagt att ingen skulle sitta för länge på posten som prefekt och att det nu kunde vara lämpligt att byta – och då undrar man förstås oroligt om stödet för ytterligare omval av nuvarande prefekt verkligen är så starkt som man låter påskina!

Arbetsgruppen har kort sagt försummat att ta reda på vad medarbetarna verkligen tycker om hur institutionsledningen skall se ut, eftersom man inte har ställt samtliga inför de olika alternativ som finns och eftersom samtliga medarbetare inte heller har blivit informerade om den kritik som finns mot den nuvarande ledningen. I en fungerande demokrati krävs information åt båda hållen – folk måste få veta vilka olika synpunkter som finns och de som skall bedöma hur stämningarna är skall göra det först när alla har fått tillfälle att ta ställning till alla alternativ.

Av de här skälen måste vi nu kräva att hela jobbet görs om och att det görs om på ett korrekt och förtroendeingivande sätt – och det måste göras av personer som är rättrådiga och självständiga i förhållande till den nuvarande ledningen!

Det är en viktig princip att ingen skall sitta för länge på posten som prefekt – och detta är tydligen vad många medarbetare menar. Det måste helt enkelt vara viss rotation där, eftersom det annars kan hända att den som utövar makten blir självsvåldig och maktfullkomlig och att osunda maktstrukturer etablerar sig. Av just det skälet kan man bara vara USA:s president i två perioder – och av samma skäl borde ingen få lov att vara vår prefekt i mer än två perioder.

Det behövs rotation även för att bedömningen av våra prestationer och lönesättningen skall vara trovärdig – om en och samma person sitter för länge på posten korrigeras inte allvarliga missbedömningar och orättvisor som kan uppstå om den saken hanteras på ett alltför subjektivt sätt under alltför lång tid.

Dessvärre har vi tvingats bevittna en del flagranta exempel på att självsvåld och maktfullkomlighet kan bli resultatet av alltför långt okontrollerat utövande av makt.

Häromåret valde prefekten att under hänvisning till LAS ge lektoratet i antik grekiska till en fil. dr. med bakgrund i bysantinologi i stället för att tillsätta tjänsten i vanligt ordning och i enlighet med de sakkunnigas enhälliga rekommendationer. Problemet var dock att det i själva verket inte alls fanns skäl att tillämpa LAS i det fallet, eftersom personen ifråga var erbjuden fortsatt anställning inom sitt projekt och dessutom var erbjuden ett lektorat vid en annan högskola: fackliga företrädare bekräftade för mig att LAS då inte gäller och facket drev därför heller inte frågan.

En tid efteråt tog prefekten tillbaka det där med att det skulle vara ett LAS-fall och ville då hellre beskriva det som en klok strategisk satsning. Problemet är att hon faktiskt inte har rätt att ensam bestämma om en sådan sak, eftersom svensk lag kräver att offentliganställda skall anställas efter förtjänst och skicklighet, vilket vid universiteten betyder efter utlysning och sakkunniggranskning.

Den här sortens godtyckliga sätt att bara ge tjänster till vissa personer är visserligen så vanligt vid svenska universitet att somliga kanske har fått för sig att det går bra att göra så, men det är alltså i själva verket olagligt – att de instanser inom universiteten som borde förhindra sådana lagöverträdelser oftast underlåter att göra detta innebär bara att det är i flera led som lagbrott begås.

Faktum är att detta i själva verket är ett mycket grovt tjänstefel, som skulle kunna bestraffas med fängelse om överträdelserna beivrades! – Jag vill här hänvisa till Per-Olof Eliassons mycket intressanta artikel om det systematiska missbruket av LAS vid svenska universitet (en nationell katastrof!), som publicerades för några dagar sedan i Universitetsläraren och till vilken ni finner en länk nedan, samt till de artiklar som han hänvisar vidare till, särskilt till en artikel i GU-journalen om bl.a. det rättsliga läget.

Problemet med prefektens tilltag i vårt aktuella fall är dock inte bara av principiell eller legal natur – genom det här har vi fått en så snäv inriktning mot bysantinologi även i grundutbildningen i antik grekiska att jag inte längre vill rekommendera våra studenter att läsa grekiska i Uppsala (jag vill nämligen att de studenter som läser vidare på högre nivåer i latin skaffar sig så goda kunskaper i grekiska som möjligt), utan i stället tvingas hänvisa dem till Stockholm.

Det finns självfallet inte något som helst stöd i vare sig någon KoF-utvärdering eller i något fakultetsnämndsbeslut för en sådan hantering – det var tvärtom jag som hade både KoF 07 och KoF 11 bakom mig när jag protesterade mot agerandet: där talas nämligen om behovet av professorskompetens även i antik grekiska och betydelsen av detta för mitt ämne, latin.

Alltför långvarig och alltför okontrollerad maktutövning kan även leda till intolerans mot och förtryck av oliktankande.

Det där fick jag erfaras, när jag hade dristat mig att för rekryteringsgrupp och personalavdelning påpeka att skäl att tillämpa LAS faktiskt inte förelåg i fallet med lektoratet i grekiska. Det där vet jag att även andra som har dristat sig att framföra avvikande uppfattningar har fått erfaras.

Det här är problematiskt inte bara för dem som drabbas av en orättfärdigt hård och förnedrande behandling. Genom att kritiska röster på det här sättet tystas berövas institutionen tillgång till hela den kompetens och klokhets som våra till

betydande del internationellt mycket respekterade och uppskattade medarbetare besitter.

Vi blir kort sagt alla mindre och dummare om vi inte får säga vad vi verkligen tycker och tänker om det som rör vårt arbete.

Jag vill dock trots allt ge vår prefekt ”the benefit of the doubt” – det är fullt möjligt att hennes avsikter inte alltid har varit fullt så nattsvart onda som de ibland har förefallit mig och att hon ibland helt enkelt inte insåg vilka konsekvenserna av hennes agerande skulle kunna bli.

Vi har ju faktiskt ett dysfunktionellt system vid de svenska universiteten och i vissa avseenden begås brott mot gällande lagstiftning med skrämmande regelmässighet. Det kan lätt bli så att man av bara farten faller in i den trallen och glömmor bort vilka regler som faktiskt gäller – och så sker uppenbarligen väldigt ofta.

Men faktum kvarstår – hon har varit alldeles för subjektiv när hon har fattat en del viktiga beslut och vissa beslut har därför blivit väldigt felaktiga och irrationella; och i en del fall har hon försökt tysta viktiga men obekväma synpunkter, vilket skadar verksamheten.

Mot den bakgrunden tycker jag att det bästa vore om hon själv insåg att hon inte bör ställa upp till omval, eftersom hon inte längre har alla medarbetares odelade förtroende. Om hon gör det tycker jag att vi skall tacka henne så hjärtligt för allt det som hon har gjort som har varit bra – och jag är för min del i så fall villig att stryka ett streck över en del saker som jag menar att hon har gjort fel mot mig personligen. Hur andra som också drabbats ser på den saken för sin del överlåter jag åt dem.

Jag är övertygad om att de flesta av våra medarbetare skulle instämma med mig, när jag menar att vi bör ha en prefekt som följer lagen, som talar sanning, som tillåter ett öppet och sunt diskussionsklimat på institutionen och som inte försöker undertrycka sakligt välgrundad kritik utan som i stället tar till sig kloka synpunkter från andra. Jag tror också att de flesta skulle hålla med mig om att all maktutövning måste kunna granskas och kritiseras och således även prefekters och dekaners.

I väntan på att statsmakterna ser till att universiteten bättre kontrollerar prefekters och dekaners sätt att utöva sin makt (jag hoppas att Eliassons och en del andras initiativ så småningom leder till det – för vårt lands och för de svenska universitetens skull), måste vi nu göra vad vi kan för att skapa så goda förutsättningar som möjligt för arbetet på vår institution.

Det kan vi bara åstadkomma genom att se till att vi får en helt ny ledning – en ny prefekt och en ny biträdande dito. Denna nya ledning måste i sin tur hålla sig till de grundläggande reglerna om sanning, laglydnad och ett öppet och sunt diskussionsklimat – och i de fall då det föreligger motstridiga viljor i något hänseende (som t.ex. mellan mig och vissa bysantinologer) kunna lyssna till båda sidors argument och ta hänsyn till vad som t.ex. har framkommit i KoF-utvärderingar och liknande.

Endast så kan vi få ett styre hos oss som alla kan ha förtroende för – och ett styre som ger institutionen möjligheter att utvecklas på bästa sätt.

Mitt förslag är nu att vi gör så här:

Vi ber Jakob att ställa upp som prefekt och söker en annan person till posten som biträdande prefekt – det bör helst vara någon från ett ämne som inte har varit representerat i ledningen och jag skulle vilja föreslå att vi frågar Carina om hon kan tänkas ställa upp.

När vi på så sätt har fått fram ett nytt förslag går vi ut till medarbetarna och frågar dem om de kan acceptera detta – det kan ske genom samtal, men kanske helst genom en hemlig omröstning.

Det här är enda vägen för att åstadkomma ett kollegialt styre som har någon form av trovärdighet.

Växling vid makten är helt nödvändig i det här läget – och växling vid makten måste vara ett regelbundet inslag i hur den här verksamheten sköts: annars riskerar vi att förlora varje form av tilltro till varandra och om vi gör det är vi mycket illa ute som institution!

Bästa hälsningar!

Gerd

2015-12-28

Hej Coco!

Här nedan finner du en länk till den anmälan som nu har hamnat på UKÄs bord. Denna anmälan gäller Göteborgs universitet, men det problem som det handlar om finns - måhända i lite olika form och på lite olika sätt - även vid t.ex. Uppsala universitet.

I det fall som jag har inblick i har man medvetet snedvridit framställningen av faktaunderlaget - man har låtsats som om en viss person hotades av avsked från sin forskartjänst när han i själva verket erbjöds möjligheten att fortsätta på densamma (jfr bifogad PDF-fil som framställdes av undertecknad och mina medarbetare i början av 2013 - jag var den som figurerade utåt, men knappast ensam om att uppröras över hur det gick till).

Denna missvisande beskrivning anammades av personalavdelningen, vars representant till mig meddelade att man "måste" göra så här (pga LAS) - men som senare inte besvarade min fråga hur det nu förhöll sig med den saken om personen ifråga faktiskt var erbjuden fortsatt anställning som forskare. Vid ett senare tillfälle hörde jag samma dam säga att det här ärendet "inte var ett rent LAS-ärende": man frågar sig oroligt vad det då var frågan om, för lektorat skall väl ändå tillsättas efter utlysning och sakkunnigbedömning - d.v.s. efter principerna om förtjänst och skicklighet?

Inspirerad av mina vänner i Göteborg har jag studerat Brottsbalken och funnit att i avsnitt 2 (om olika typer av brott) är det kapitel 15 (om lämnande av osanna uppgifter) och 20 (om tjänstefel) som är aktuella. Det är t.ex. tjänstefel om man i samband med myndighetsutövning har missbrukat sin ställning så att någon enskild har åsamkats allvarligt förfång eller otillbörlig förmån som är betydande (de bättre meriterade konkurrenterna måste i det här fallet sägas ha åsamkats allvarligt förfång och den sämre meriterade person som fick lektoratet måste sägas ha fått en otillbörlig förmån).

Det som jag fick se i det fallet - inklusive den djupt kränkande behandlingen av undertecknad - gör att jag tror att det skulle vara mycket lätt att hitta exempel på ett mycket stort antal lagbrott vid vårt universitet. Mitt förslag är att initiativ till upprepning tas inifrån - i stället för efter en eventuell anmälan till UKÄ.

Bästa hälsningar!

Gerd

PS Christina TT som nämns nedan och i anmälan är en gammal bekant till mig. Hon är docent i latin, men när hon som prodekan ville "rädda" de klassiska språken genom att göra dem till hjälpämnen till filosofi och idéhistoria (hon har själv en sådan inriktning) kom hon på kant med de övriga klassiska filologerna vid GU. Hon hamnade då på denna andra institution medan de andra är på språkinstitutionen. När hon fick ett stort projekt antaget kunde hon så anställa flera latinister och grecister inom det - på institutionen för filosofi och idéhistoria. Där är hon en numera av allt att döma en tämligen kontroversiell prefekt. - Hon har själv aldrig fått en anställning på normalt sätt - i likhet med även andra som utmärker sig på ett tråkigt sätt i dessa sammanhang.

2018-12-18/19

From: Gerd V.M. Haverling

Sent: den 19 december 2015 02:15

To: Beáta Megyesi <Beata.Megyesi@lingfil.uu.se>; Gunnel Ekroth <gunnel.ekroth@antiken.uu.se>; Kerstin Rydbeck <kerstin.rydbeck@abm.uu.se>; Anna Sofia Hedberg <anna_sofia.hedberg@uadm.uu.se>; Coco Norén <Coco.Noren@moderna.uu.se>; Lars Hagborg <lars.hagborg@uadm.uu.se>; Lars Karlsson <Lars.Karlsson@antiken.uu.se>; Susanne Carlsson <susanne.carlsson@antiken.uu.se>; Christer Henriksén <Christer.Henriksen@lingfil.uu.se>

Subject: SV: Nedläggning av Klassiska studier-programmet?

Hej på er!

De problem som det nuvarande samarbetet med grekiskan/ bysantinologin i Uppsala rent kvalitativt innebär för latinet i Uppsala har jag diskuterat utförligt med min kollega Christer Henriksén innan jag tog upp problemet med någon annan. Vi har för övrigt talat om saken rätt länge, men under hösten har jag diskuterat saken mer utförligt. Beskyllningen att jag agerar utan att diskutera med någon annan är således oriktig.

Frågan är vem som skadar verksamheten mest och vem som verkligen är "trolös" mot Uppsala universitet - 1) den professor som påpekar att en viss typ av utbildning i ett angränsande ämne behövs för det egna ämnet och slår larm när det som bjuds vid det egna universitetet inte håller måttet; eller 2) den prefekt

som väljer att ge en tjänst i ett ämne, som hon inte själv vet så mycket om, till en person som hon råkar gilla genom att felaktigt påstå att vederbörande "måste" anställas på ett lektorat genom LAS (d.v.s. genom att felaktigt påstå att vederbörandes tjänst som projektforskare inte skulle förlängas - trots att det helt uppenbart var fallet att vederbörande var erbjuden fortsatt anställning på den tjänsten)?

Det som gör den här diskussionen pinsam är att det är just felaktig maktutövning av det slaget - ett mycket grovt tjänstefel helt enkelt - som är en betydande orsak till att det här problemet har uppkommit. Bysantinologerna i sig är m.a.o. inte bovarna i dramat - utan de personer i ansvarig ställning som har underlåtit att beakta behovet av kompetens i även annat än bysantinologi.

Jag har för min del hela tiden påpekat att det förutom kompetens i bysantinsk grekiska *även* måste finnas rimlig

kompetens också i antik grekiska - det gjorde jag som medlem i den sökgrupp som skulle formulera utlysningen av professuren och det gjorde jag även senare när det gäller lektoratet. Jag har *aldrig* ifrågasatt ambitionen att även behålla kompetens i bysantinsk grekiska utan bara pekat på att här måste finnas rimlig kompetens *även* i den antika grekiskan.

När man lyste ut lektoratet var man medveten om att det måste vara inriktat mot antik grekiska - men när utlåtandena hade kommit, började prefekten tala om "nödvändigheten" att anställa en viss bysantinolog genom LAS, något som alltså inte visade sig hålla vid en närmare granskning, eftersom vederbörande dels erbjöds fortsatt anställning som forskare inom projektet, dels erbjöds ett lektorat i retorik i Örebro. Facket - som enligt vad man felaktigt uppgav skulle ha framtingat denna "inlasning" (eller kanske snarare "uppläsning" eftersom ett lektorat måste sägas vara en högre tjänst än en tjänst som projektforskare) - såg heller inte några som helst skäl att driva det här fallet som ett LAS-fall. Trots detta - och det är det verkligen pinsamma! - stoppades inte detta olagliga tilltag av dåvarande dekan eller av andra instanser högre upp vid vårt universitet!!!

Som min och Lars Karlssons gamle vän Kimmo Järvinen i Göteborg brukade säga - "gör man som man gör så blir det som det blir". Om man underlåter att efterfråga relevant kompetens i samband med tillsättningar av tjänster skall man kanske inte förvånas om resultatet sedan blir att t.ex. kursplanerna präglas av brist på viss typ av relevant kompetens. Och det är alltså här som jag har problem och därför hellre vill samarbeta med grekiskan vid Stockholms universitet.

Jag är medveten om att jag trampar på mycket ömma tår när jag pekar på detta problem - och prefektens lika emotionella som osakliga inlägg återspeglar detta. Men att inte påpeka att de latinstudenter som jag vill rekommendera att studera grekiska inte får de kunskaper som jag menar att de bör få om de läser vid min institution i Uppsala - medan de däremot skulle få detta om de i stället läser i Stockholm - vore enligt min mening inte bara inkorrekt utan även ett direkt tjänstefel.

Vid Uppsala universitet måste de ansvariga ta ansvar för att tjänstetillsättningar sköts på ett sådant sätt att universitetet får den kompetens som universitetet

behöver. - Samtidigt måste jag som professor vid Uppsala universitet kunna få ge uttryck för vad det är som behövs för att utbildningen i mitt ämne skall fungera - utan att riskera att bli utsatt för hot och trakasserier för att jag uttalar mig om den saken!

Dessutom måste våra maktutövare utsättas för rimlig granskning och kritik. Enligt Kåre Bremers under hösten publicerades utredning bör t.ex. prefekter som uppträtt på ett olämpligt sätt förhindras från att sitta kvar som prefekter: jag kan inte vara annat en helhjärtat enig med den inställningen. - Prefekter som har begått grova tjänstefel skall givetvis inte bara förhindras från fortsatt verksamhet som prefekter även utan bestraffas för de brott som de eventuellt har begått.

Bästa hälsningar!

Gerd

From: Gerd V.M. Haverling

Sent: den 19 december 2015 14:30

To: Christer Henriksén <Christer.Henriksen@lingfil.uu.se>; Kerstin Rydbeck <kerstin.rydbeck@abm.uu.se>; Coco Norén <Coco.Noren@moderna.uu.se>; Beáta Megyesi <Beata.Megyesi@lingfil.uu.se>; Gunnel Ekroth <gunnel.ekroth@antiken.uu.se>; Anna Sofia Hedberg <anna_sofia.hedberg@uadm.uu.se>; Lars Hagborg <lars.hagborg@uadm.uu.se>; Lars Karlsson <Lars.Karlsson@antiken.uu.se>; Susanne Carlsson <susanne.carlsson@antiken.uu.se>

Subject: SV: Nedläggning av Klassiska studier-programmet?

Hej på er!

Jag instämmer i uppfattningen att det är olämpligt att fortsätta diskussionen i den här formen. Jag är dock mycket förvånad över reaktionerna på och den bristande förståelsen för mina synpunkter och blev mycket häpen över formuleringarna i Gunnel Ekroths mejl - särskilt som jag nog menar att jag utförligt har förklarat vad det är som jag ser som problemet.

Beträffande min kollega är det så att vi har diskuterat saken på mejl under hösten och han har då visat förståelse för de problem som jag har sett. Sedan är det mycket riktigt så att det är jag själv som har dragit slutsatsen att detta måste få konsekvenser för klassikersamarbetet - men även den saken var uppe i vår tidigare diskussion.

Redan för flera veckor sedan meddelade jag för övrigt vår kollega i ssk bysantinsk grekiska att jag såg problem i detta avseende och mitt meddelande till Gunnel Ekroth och Kerstin Höghammar var bara en naturlig följd av detta.

Samarbeten av det här slaget kräver uppriktighet i dessa avseenden. Att sopa den här sortens problem under mattan för husfridens skull är direkt skadligt. Ett fungerande samarbete av det här slaget förutsätter att alla anser att de får ut det de förväntar sig av det.

Problemet här handlar om att man i Uppsala inte får den beläsenhet i den klassiska kanon - särskilt inte då det gäller prosan - som man normalt får i samband med en grundutbildning i antik grekiska. Det får konsekvenser för förståelsen av latinets prosa och diskussionen bland romarna om detta, vilket jag förklarar i det dokument som jag sammanställde för snart 2 månader sedan.

Slutligen - jag var själv initiativtagare till det här samarbetet på sin tid och drivande i samband med dess tillkomst. Men, som sagt, samarbeten av detta slag förutsätter att alla får ut det de förväntar sig.

Bästa och vänliga hälsningar!

Gerd H

2016-01-16

Från: Gerd V.M. Haverling

Skickat: den 16 januari 2016 12:53

Till: Coco Norén

Ämne: SV: Uppföljningssamtal tis 19/1, kl. 10.30

Hej Coco!

Man kan förstås alltid diskutera stil och sätt - på den punkten kan jag göra vissa medgivanden, eftersom jag, som sagt, är medveten om att jag ibland kan vara rätt impulsiv.

Men om fokus bara hamnar där och om substansen totalt negligeras (vilket var fallet förra gången det begav sig), blir perspektivet väldigt snett.

Det är alltid obehagligt när någon kritiserar offentligt och kanske rentav beskylls för oegentligheter, men om kritiken är befogad och det som påstås stämmer någorlunda med verkligheten - och om det således inte bara handlar om löst förtal - måste den ändå få framföras. Makt skall utövas under ansvar och under iakttagande av gällande lag och sunda principer och all maktutövning skall kunna granskas och kritiseras - även vid universiteten. Att i det läget enbart fokusera på sättet innebär ingenting annat än åsiktsförtryck och censur - detta kan rentav vara ett medvetet försök för att slippa besvärlig men motiverad kritik (och det var precis så jag uppfattade situationen häromåret).

Jag är villig att diskutera stil och sätt - jag kan utan vidare medge 1) att jag kunde ha varit mer diplomatisk i mitt sätt att framföra mina synpunkter på kursplanerna i grekiska och 2) att jag tidigare borde ha dragit mig ur diskussionen om antagningen av en ung man med nästan inga latinkunskaper

alls som doktorand i antik grekiska: i båda fallen anser jag att mina ställningstaganden är motiverade och baserade på omfattande och internationell erfarenhet, men mer diplomatisk takt hade nog varit på sin plats.

Men jag vill inte än en gång bli utmålade som Problemet - det är förvisso fler som har ställt till det för oss och som har förstört möjligheterna att fortsätta det trevliga samarbete som hade inletts och de metoder som därvid har använts hade förtjänat mer uppmärksamhet från ledningens sida.

Om mötet får en sådan utformning att vi OCKSÅ diskuterar de problem, som andra har skapat och som är skälet varför jag gör som jag gör, kan vi ses på tisdag och i så fall kommer jag ensam - om icke, vill jag ha betydligt mer tid på mig för att fundera över lämplig person att ta med.

Bästa hälsningar!

Gerd

Från: Coco Norén

Skickat: den 15 januari 2016 09:14

Till: Gerd V.M. Haverling

Ämne: RE: Uppföljningssamtal tis 19/1, kl. 10.30

Hej Gerd!

Som jag skrev i kallelsen 12/1 vill jag ha ett möte med anledning av händelserna senaste terminen, och fokus ligger på arbetsformer. Bland annat vill jag lyfta frågan om hur man framför sina åsikter i tex e-post. I övrigt är det svårt att på förhand säga hur mötet kommer att utveckla sig. Om du vill skjuta på mötet ber jag dig att återkomma snarast.

Vänliga hälsningar,

Coco

From: Gerd V.M. Haverling

Sent: den 14 januari 2016 15:22

To: Coco Norén <Coco.Noren@moderna.uu.se>

Subject: RE: Uppföljningssamtal tis 19/1, kl. 10.30

Hej Coco!

Vi måste förstås talas vid och jag har också väntat på ett meddelande om detta från dig. Det framgår dock inte helt klart vad det är för typ av möte och samtal som du hade tänkt dig.

Är det 1) ett möte där jag kan förvänta mig att bli lika illa och ensidigt behandlad som förra gången det begav sig eller är det 2) ett möte där problemen – både de problem som jag kan tänkas ha ställt till med men framför allt även de högst avsevärda problem som har skapats av andra – dryftas på ett

sakligt sätt och där vi försöker finna konstruktiva och balanserade lösningar på dessa?

Vilken sorts möte det är frågan om avgör vilken sorts stödperson – om alls någon – som jag kan tänkas behöva.

Om jag verkligen behöver ett stöd av något slag måste jag få lite mer tid på mig för att fundera över saken. Jag tycker nämligen inte att jag fick det stöd av Grundström som jag borde ha fått – han accepterade att prefekten fick ge sig på mig på det där sättet och att hennes eget agerande inte fick ifrågasättas. Det tyckte inte jag var riktigt.

Jag är fullt medveten om att jag ibland kan vara lite väl impulsiv och intensiv när jag framför mina synpunkter. Jag vet också att det inte alltid är så praktiskt. MEN – jag har fog för min kritik mot prefektens agerande i vissa fall och de synpunkter som jag har framfört på kursplanerna i grekiska i Uppsala grundar sig på kunskap och erfarenhet.

Jag noterade just att prefekten har utsett Christer till vår representant i rådet för ”klassiska studier” och att jag således skall petas från den uppgiften. Detta kan svårligen beskrivas på ett annat sätt än att en kompetent professor som har framfört väl grundade synpunkter på en utbildning skall tystas! En sådan inskränkning i en programprofessors verksamhet och ansvarsområde – är det verkligen i sin ordning vid Uppsala universitet?

I samband med privata diskussioner med Christer om detta har han visat stor förståelse för mina synpunkter. Men han är kanske lite mindre engagerad i saken än vad jag är.

Jag återkommer med förslag till tid för Erik Bohlins docentföreläsning. Det passade inte helt bra för honom i slutet av januari, utan måste därför bli en bit in i februari.

Bästa hälsningar! Gerd

From: Coco Norén

Sent: Tuesday, January 12, 2016 4:58 PM

To: Gerd V.M. Haverling

Subject: Uppföljningssamtal tis 19/1, kl. 10.30

Hej Gerd!

Härmed kallas du till ett uppföljningssamtal med anledning av händelserna senaste terminen. Om du önskar kan du ta med dig en stödperson, till exempel en facklig företrädare. Förutom mig själv kommer någon från personalavdelningen närvara.

Tisdagen den 19/1, kl. 10.30-11.30 (som längst), lilla konferensrummet 16-3061, Engelska parken.

Vänliga hälsningar,
Coco